

Valgt blev: *S. Munk, Chr. Christian-
sen, Einer-Jensen, Leonhard Hansen, Ras-
mus Hansen, J. Chr. Jensen, P. Mortensen,
Valdemar Sørensen, Jensen (Gørding), Jen-
sen-Brobj, Krag, Elgaard, Kristen Amby,
Gerda Mundt og Carlsen-Skiødt.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov
om Tilskud fra Staten til landbrugsfaglig
Undervisning.*

(Anden Behandling findes i Tidenden
Sp. 3173).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 84 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive
oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om
Byplaner.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp.
3831; Fremsættelsen findes i Tidenden
Sp. 2912).

Sagen sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Jeg takker den højt-
ærede Indenrigsminister for dette Lovfor-
slags Fremkomst. Det er et Revisionsfor-
slag, og jeg tror sikkert, at en saadan Lov
fremtidig vil bevirke en sund Udvikling af
vore Bysamfund. Den Lov, som det fore-
liggende Lovforslag skal afløse, er af 18.
April 1925 og var den første Lov i sin Art
her i Landet. Efter en meget indgaaende
Behandling i Landstinget blev det paagæl-
dende Forslag enstemmigt vedtaget med Støt-
te fra alle Partier, og ved Behandlingen i
dette høje Ting anbefaledes Lovforslaget af
samtlige Partiers Ordførere. Men ved an-
den Behandling gik det ærede Medlem Hr.
Carlsen-Skiødt for sit Vedkommende imod
det, og han fik Støtte af daværende Medlem,
nu afdøde Pitzner, som anbefalede, at man
stemte imod Lovforslaget. Ikke des mindre

blev det vedtaget ved tredie Behandling
med 70 Stemmer mod kun 8 konserva-
tive Stemmer. Det er mit Haab, at det nu
skal lykkes at faa en samlet Rigsdag, det
vil sige alle Partier, til at gaa ind for det fore-
liggende Lovforslag.

Da den højtærede Indenrigsminister
forleden Dag fremsatte Lovforslaget her i
det høje Ting, hørte jeg et af Tingets
Medlemmer sige: Det er et nyt Indgreb i
Ejendomsretten; nu beskytter Grundloven
os heller ikke mere paa dette Omraade. Her-
overfor vil jeg gerne sige, at i Grundlovens
§ 80 staar der: „Ejendomsretten er ukræn-
kelig.“ Punktum! Altsaa, fastere og stær-
kere kan det sikkert ikke skrives, og hvis
dette Ord „ukrænkelig“ skal forstaas som
ubetinget, er det givet, at saa er dette Lov-
forslag i Strid med Grundloven. Men det har
heller aldrig været Mening, for allerede i
samme Paragrafs næste Punktum staar der:
„Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom,
uden hvor Almenvellet kræver det.“ Alt-
saa, hvor fast og bestemt Grundloven end
har sagt, at Ejendomsretten er ukrænke-
lig, sætter den alligevel Almenvellet over
Ukrænkeligheden, og det er jo paa Forhaand
en betydelig Indskrænkning. Hvad der for-
staas ved Almenvellet, er ikke fastslaaet i
Grundloven, men bestemmes i hvert enkelt
Tilfælde ved særlig Loy, saaledes som det
nu foreslaas her. Lovforslaget er altsaa ab-
solut i Overensstemmelse med Grundloven.
Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi
jeg ikke synes, den nævnte Udtalelse skulde
staa uimodsiget, særlig i Betragtning af den
Bemærkning, som den højtærede Inden-
rigsminister fremførte ved sidste Møde fra
denne Talerstol om, at efterhaanden bliver
næsten alting kaldt „grundlovstridigt“.

Det kan ikke benægtes, at denne Lov
er en Indskrænkning i Borgernes frie Ret
over deres Ejendom. Men hvem faar For-
delen af denne Lov? Det er først og frem-
mest en Samfundslov, og Samfundet har
Pligt til at beskytte Beboerne, det vil sige
har Pligt til, at paase, at der foregaar en for-
svarlig Udvikling i de Bysamfund, som vok-
ser op om os, men den store økonomiske
Fordel ved denne Lov faar alene Grundejer-
ne. Byernes Omegn ejes jo ikke af en en-
kelt Mand — i saa Fald kunde han selv
foretage en Regulering —, men den ejes af
en hel Række mindre eller større Grund-
ejere, som hver for sig er ganske ude af
Stand til at regulere det Forhold, som Lo-
ven her tager Sigte paa. Ingen vil — og
kan heller ikke — bestride, at en samlet
Plan for Udviklingen er noget, som Parcel-
ejerne i allerhøjeste Grad har, ikke alene